

Απόστολος Πιερρής

Οι Εποχές της Σπαρτιατικής Ιστορίας

Για αναφορά σημειώνω συνοπτικά τους θεμελιώδεις σταθμούς και φάσεις της Λακεδαιμόνιας ιστορίας.

A) 1104 π.Χ. (Ερατοσθένεια χρονολόγηση) Κάθοδος των Δωριέων.

Ίδρυση Δωρικής Σπάρτης σε 4 «φωλεές», (ωβές, «αυγά»), «κώμες». Οι ορεσίβιες ορδές αρνούνται (μόνο στην Σπάρτη) να αξιοποιήσουν «εργαλεία» από την προηγούμενη (Μυκηναϊκή – Αχαιϊκή) κατάσταση. Αδυναμία συγκρότησης οργανωμένης κοινωνίας. Αδυναμία υπερίσχυσης επί των Αχαιϊκών υπολειμμάτων κατά μήκος της παραποτάμιας εξόδου προς την θάλασσα και περί αυτήν από τις Αμύκλες μέχρι το Έλος (περιλαμβανομένης της Φάριδος και των Γερωνθρών). Μακρά αναμονή μέχρι να φυεί από τις βιωματικές ρίζες, χωρίς εξωτερικές παρεμβάσεις, ο οικείος «κόσμος» - τρόπος ζωής, θεσμικό σύστημα, πολιτισμική ταυτότητα.

B) 822 π.Χ. Πιθανώτερη χρονολόγηση του Λυκούργειου «Κόσμου».

Μέσα στο επόμενο τέταρτο της χιλιετίας η Σπάρτη πετάει στον κολοφώνα της νεανικής ακμής της πραγματώνοντας εφ' άπαξ στην ιστορία του ανθρώπου την απόλυτη ταύτιση ιδέας και πραγματικότητας, ή μάλλον Είναι και Φαίνεσθαι, Αιώνος και Χρόνου, όπως αναλύω λεπτομερειακά στις μελέτες μου.

Γ) 556 π.Χ. Εφορεία του Χίλωνος.

De facto συντακτική μεταρρύθμιση. Οι Έφοροι (ενιαύσιοι 5 κατά τις ωβές της Σπάρτης), από δευτερεύουσα εποπτική αρχή, καθίσταται προεξάρχουσα εξουσία της πολιτείας. Δυνάμει αντιπαράθεση Εφορείας και Βασιλείας. Αρχή της μεγάλης Συντήρησης. Η Σπάρτη, αγαλλόμενη για το «Θαύμα» της, ο Σπαρτιάτης εν έρωτι του Σπαρτιατικού κάλλους, «παγώνει» για να το διατηρήσει άφθαρτο στον χρόνο. Η Ιωνική Προβολή του 6^{ου} αιώνα π.Χ. και η Δωρική νικηφόρα Επιβολή. Η Αττική βέλτιστη ολοκλήρωση και η Αθηναϊκή ανέλπιστη ήττα ως ιστορικός παραλογισμός προκαλούμενος από το Απολλώνιο πνεύμα. Δύο στρατηγικές γραμμές αντιπαλεύουν στην Σπάρτη: απόλυτη προτεραιότητα η Απολλώνια πνοή και επόμενο η αυτόματη επικράτεια στον χρόνο, ή αναγκαία προτεραιότητα η διαχείριση της μέριμνας στον χρόνο με την βοήθεια, και για την επιβίωση, του συγκριτικού πολιτισμικού πλεονεκτήματος.

Δ) 371 π.Χ. Μάχη των Λεύκτρων.

Η Σπάρτη προδίδει τον θεό της και τον Λυκούργο και εκπίπτει της Απολλώνιας ηγεμονίας της. Πλέον δεν άγει, αλλά αντιδρά στις εξελίξεις. Κλείνεται στον εαυτό της.

Δεύτερη Συντήρηση. Καταπίεση. Κατά καιρούς αντίδραση. Τελικός αγώνας βίαης ανανέωσης. Άρνηση ενσωμάτωσης στην Αχαϊκή Συμπολιτεία για την Πελοποννησιακή ολοκλήρωση.

**Ε) 188 π.Χ. Κατάργηση. Φιλοποίμην. Πολιτική
ολοκλήρωσης της Αχαικής Συμπολιτείας.**

Ταπείνωση και επιχείρηση πολιτισμικής αλλοτρίωσης.
Ρωμαϊκή εύνοια. Η Σπάρτη αντιστέκεται στην Ελληνιστική
«Κοινή».

**Ζ) 27 π.Χ. Νέα κατάσταση με την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία
και τον Αύγουστο και τον πολιτισμικό**

«κλασικισμό» της.

Η κολοβή ταυτότητα : “καὶ τί τῇ ἀνδρείᾳ χρήσεσθε;” Και τότε η
Σπάρτη θέλει να ανθίσταται (Ευρυκλής, τα κατά Απολλώνιον
τον Τυανέα). Η Σπάρτη εμμένει στην ιδιαιτερότητά της. Ο
πολιτισμός ως παράδοση. Οι Διαμαστιγώσεις στο ιερό της
Ορθίας Αρτέμιδος. Επιγραφικά τεκμήρια παραδοσιακότητας.
Χαρακτηριστική αντίστασή της μέχρι τέλους στο
Θέατρο.

**Η) 396 μ.Χ. Καταστροφή της Σπάρτης από τον Αλάριχο με
τους Ούνους και Γότθους. (Ζώσιμος V, 6, 9).**

Αναταραχαί προς το τέλος της βασιλείας Θεοδοσίου και μετά
τον θάνατό του (17 Ιανουαρίου 395 μ.Χ.). Η Ολυμπία επίσης
παραδίδεται στον όλεθρο υπό του Αλαρίχου αλλά και υπό του
στρατού του Στιλίωνος, που ήλθε στην Ηλεία από την Ιταλία
για να αποκρούσει τον Αλάριχο. Τελευταία Ολυμπιάς η 293^η
το 393 μ.Χ. Τέλος του Ελληνικού αρχαίου κόσμου και της
Σπάρτης. Σπάρτη και Ολυμπία και κλασσικός Ελληνισμός
συνεκτείνονται κατά πάσιν: μαζί άρχισαν και μαζί
τελείωσαν.

Οι τέσσερες πρώτες φάσεις αντιστοιχούν προς τις εποχές του ενιαυτού και
οριοθετούνται από τα σημεία Τροπής. Έχουμε τον κυοφορούντα και
νηπιάζοντα χειμώνα (1104 – 822 π.Χ.), την εαρινή ανθοφορία της
νεαρώδους ακμής κατά την άνοιξη της ύπαρξης στην τελειότητα του
όντος (822 – 556 π.Χ.), τον ωριμάζοντα καρπό του θέρους (556 – 371 π.Χ.),

τα μυστήρια και τις μελαγχολίες του φθινοπώρου (371 – 188 π.Χ.), και την παρατεταμένη αναμονή για έναν νέο γόνιμο χειμώνα (188 π.Χ. – 396 μ.Χ.).

16 Απριλίου 2019